

A. Ως προς το υποκείμενό τους:

1. Συνημμένες λέγονται οι μετοχές που το υποκείμενό τους έχει και άλλο συντακτικό ρόλο μέσα στην πρόταση που βρίσκονται.

Παραδείγματα:

- Έπεμψε Θεόπομπον εις Λακεδαίμονα **άπαγγελοῦντα** τὰ γεγονότα
- Κῦρος ἀνέβη τὸ ὄρος **ἀσθμαίνων**

2. Απόλυτες λέγονται οι μετοχές των οποίων το υποκείμενο δεν αποτελεί κύριο όρο της πρότασης. Τις βρίσκουμε συνήθως στη **γενική** πτώση και το υποκείμενό τους είναι επίσης σε γενική.

Παράδειγμα:

- Κρέοντος **βασιλεύοντος** συμφορὰ κατέσχε Θήβας

Υ. Γ. Η μετοχή συμφωνεί με το υποκείμενό της οπωσδήποτε στην πτώση. Επομένως, όταν βρίσκουμε μετοχή, κοιτάμε την πτώση της για να δούμε και ποιο είναι το υποκείμενό της.

B. Είδη των μετοχών ως προς τη συντακτική τους χρήση:

1. Επιθετικές μετοχές: Λειτουργούν ως επιθετικοί προσδιορισμοί. Τις αναγνωρίζουμε α) από το γεγονός ότι συνοδεύονται συνήθως από το άρθρο β) από το γεγονός ότι μεταφράζονται με το «που» ή το «οποίος, -α, -ο». Όταν η επιθετική μετοχή έχει άρθρο, τότε ως υποκείμενό της θεωρούμε το ίδιο το άρθρο.

2. Κατηγορηματικές μετοχές: Λειτουργούν ως κατηγορούμενα ή κατηγορηματικοί προσδιορισμοί. Δεν έχουν άρθρο. Μεταφράζονται με το «ότι» ή το «να».

3. Επιρρηματικές μετοχές: Λειτουργούν ως επιρρηματικοί προσδιορισμοί. Διακρίνονται σε

3.1 **τελικές** («για να»), δηλώνουν σκοπό.

3.2 **χρονικές** («όταν», «αφού»).

3.3 **αιτιολογικές** [«γιατί», «επειδή», (αιτιολογικό) «αφού» κ.τ.λ.], δηλώνουν αιτία.

3.4 **εναντιωματικές** («αν και», «μολονότι»), δηλώνουν εναντίωση.

3.5 **παραχωρητικές** («ακόμη κι αν», «κι αν ακόμη»), δηλώνουν παραχώρηση.

3.6 **υποθετικές** («αν»).

3.7 **τροπικές** (–όντας, –ώντας. –λ.χ. παίζοντας, πεινώντας).